

**This document is currently only available
in its original language (attached).**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ**ПОСТАНОВА**

від 17 липня 2003 р. № 1110
Київ

**Про затвердження Типового положення про пункт
тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства,
які незаконно перебувають в Україні**

{Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
№ 1402 від 04.09.2003
№ 6 від 14.01.2004
№ 945 від 24.09.2005
№ 943 від 07.09.2011
№ 70 від 08.02.2012
№ 211 від 15.04.2015
№ 908 від 07.12.2016
№ 1334 від 28.12.2020}

Відповідно до частини шостої статті 30 Закону України “Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства” Кабінет Міністрів України **постановляє:**

{Вступна частина в редакції Постанови КМ № 70 від 08.02.2012}

Затвердити Типове положення про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (додається).

Прем'єр-міністр України

В.ЯНУКОВИЧ

Інд. 31

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2003 р. № 1110
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 8 лютого 2012 р. № 70)

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без
громадянства, які незаконно перебувають в Україні

1. Пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні (далі - пункт тимчасового перебування), є державною установою, що призначена для тимчасового тримання іноземців та осіб без громадянства:

стосовно яких судом прийнято рішення про примусове видворення за межі України;

стосовно яких судом прийнято рішення про затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення за межі України, у тому числі прийнятих відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію;

затриманих ДМС, її територіальними органами та підрозділами на строки та в порядку, передбачені законодавством;

затриманих за рішенням суду до завершення розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, або особою без громадянства.

{Абзац п'ятий пункту 1 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 1334 від 28.12.2020}

{Пункт 1 в редакції Постанови КМ № 908 від 07.12.2016}

2. Пункт тимчасового перебування у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, міжнародними актами з прав людини та іншими нормативно-правовими актами, які регулюють питання щодо іноземців та осіб без громадянства, а також положенням, розробленим відповідно до цього Типового положення і затвердженим ДМС.

3. Пункт тимчасового перебування належить до сфери управління ДМС.

4. Пункт тимчасового перебування утворюється, реорганізовується та ліквідується за рішенням ДМС.

Гранична чисельність працівників пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, затверджується ДМС (у межах асигнувань, передбачених для ДМС у Державному бюджеті України на відповідний рік).

{Пункт 4 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ № 211 від 15.04.2015}

5. Іноземці та особи без громадянства, які не мають законних підстав для перебування на території України, затримані в установленому порядку та підлягають примусовому видворенню за межі України, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, розміщуються в пунктах тимчасового перебування протягом строку, необхідного для їх ідентифікації та забезпечення примусового видворення за межі України або передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію.

Строк тримання затриманих іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування становить шість місяців з дня фактичного затримання особи.

За наявності умов, за яких неможливо ідентифікувати іноземця або особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи передачу відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію особи у зазначений строк або прийняти рішення за заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, або особою без громадянства, цей строк може бути продовжений, але не більш як до вісімнадцяти місяців.

Про продовження строку тримання не пізніше ніж за п'ять днів до його закінчення орган (підрозділ), за клопотанням якого затримано іноземця або особу без громадянства, кожні шість місяців подає відповідний адміністративний позов. У такому позові зазначаються дії або заходи, що вживалися органом (підрозділом) для ідентифікації іноземця або особи без громадянства, забезпечення виконання рішення про примусове видворення чи передачу відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію або для розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, або особою без громадянства.

{Пункт 5 в редакції Постанов КМ № 908 від 07.12.2016, № 1334 від 28.12.2020}

6. Розміщення іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування здійснюється адміністрацією такого пункту на підставі рішення територіального органу ДМС або органу охорони державного кордону згідно з актом, складеним пунктом тимчасового перебування та органом, який доставив іноземців та осіб без громадянства до пункту. До розміщення в пункті тимчасового перебування іноземці та особи без громадянства, стосовно яких адміністративними судами за позовами органів охорони державного кордону чи Служби безпеки в установленому законом порядку прийнято рішення про затримання, утримуються у спеціально обладнаних для зазначених цілей приміщеннях органів охорони державного кордону чи Служби безпеки.

{Абзац перший пункту 6 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 908 від 07.12.2016}

Діти іноземців та осіб без громадянства розміщуються в пункті тимчасового перебування разом з батьками, а в разі відсутності батьків - близькими родичами.

Діти іноземців та осіб без громадянства, розлучені із сім'єю, не підлягають розміщенню в пункті тимчасового перебування, а направляються до притулку для дітей служби у справах дітей.

Під час розміщення в пункті тимчасового перебування іноземці та особи без громадянства підлягають особистому та медичному огляду, а також санітарній обробці.

Норми матеріально-побутового забезпечення та порядок надання медичної допомоги іноземцям та особам без громадянства встановлюються МВС.

7. Основними завданнями пункту тимчасового перебування є:

1) забезпечення тимчасового тримання іноземців та осіб без громадянства, розміщених відповідно до законодавства;

{Підпункт 1 пункту 7 в редакції Постанови КМ № 908 від 07.12.2016}

2) створення належних умов для утримання іноземців та осіб без громадянства, забезпечення їх індивідуальними спальними місцями, постільною білизною, триразовим харчуванням, матеріально-побутовим та медичним обслуговуванням тощо;

3) сприяння територіальним органам ДМС та органам охорони державного кордону у виконанні покладених на них завдань, пов'язаних з примусовим видворенням іноземців та осіб без громадянства за межі України;

4) сприяння іноземцям та особам без громадянства в установленні контактів з родичами, земляками, міжнародними та громадськими організаціями.

8. Охорона пункту тимчасового перебування, іноземців та осіб без громадянства, які в ньому утримуються, здійснюється відповідно до законодавства.

Дії працівників пункту тимчасового перебування з охорони іноземців та осіб без громадянства не можуть поєднуватися з тортурами, катуваннями або іншими жорстокими та такими, що принижують гідність, видами поведінки. Ніякі обставини не можуть бути виправданням для застосування тортур, катувань або таких видів поведінки.

9. У пункті тимчасового перебування чоловіки розміщуються окремо від жінок.

Вагітні жінки, батьки з дітьми та сім'ї розміщуються в окремих житлових приміщеннях.

10. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, можуть:

1) вільно пересуватися в межах пункту тимчасового перебування, визначених його адміністрацією;

2) носити власний одяг, надсилати листи, отримувати посилки, відправляти релігійні обряди;

3) зустрічатися з правозахисниками, адвокатами, представниками дипломатичних представництв або консульських установ країни походження чи країни попереднього постійного проживання, міжнародних та правозахисних організацій.

11. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, можуть за їх згодою залучатися адміністрацією зазначеного пункту до робіт з благоустрою території такого пункту та прибирання кімнат для проживання, а також приміщень загального користування, якими іноземці та особи без громадянства користуються відповідно до власних потреб.

{Пункт 11 в редакції Постанови КМ № 1334 від 28.12.2020}

12. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, зобов'язані дотримуватися установлених правил внутрішнього розпорядку, особистої гігієни, постійно перебувати в межах зазначеного пункту, визначених адміністрацією для їх проживання та перебування.

Іноземцям та особам без громадянства не дозволяється самовільно змінювати визначені адміністрацією пункту тимчасового перебування межі для їх проживання та перебування або перебувати в місцях, доступ до яких адміністрацією зазначеного пункту заборонено чи обмежено.

{Пункт 12 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ № 1334 від 28.12.2020}

{Пункт 12 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 1334 від 28.12.2020}

13. Іноземцям та особам без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, забороняється придбання, зберігання і використання будь-якої холодної зброї, колючих та різучих предметів, спиртних напоїв, наркотичних засобів та психотропних речовин або інших одурманюючих речовин, а також інших видів майна, що не може перебувати у власності громадян відповідно до законодавства, самовільно залишати його територію.

{Пункт 13 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ № 908 від 07.12.2016}

14. Іноземці та особи без громадянства, які утримуються в пункті тимчасового перебування, передаються органу, за рішенням якого вони розміщувалися в пункті, чи територіальному органу ДМС або Держприкордонслужби, уповноваженому ДМС або Адміністрацією Держприкордонслужби для здійснення примусового видворення за межі України або передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, доставки до адміністративного суду з метою продовження строку затримання, або оскарження рішення суду про затримання іноземця або особи без громадянства чи рішення органу ДМС про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Передача іноземця або особи без громадянства здійснюється згідно з актом, складеним пунктом тимчасового перебування та органом, який доставив іноземця або особу без громадянства до пункту тимчасового перебування.

{Пункт 14 в редакції Постанов КМ № 908 від 07.12.2016, № 1334 від 28.12.2020}

15. Іноземці та особи без громадянства звільняються з пункту тимчасового перебування його адміністрацією на підставі рішення суду про скасування рішення про їх затримання або примусове видворення за межі України, що набрало законної сили, у разі не продовження судом строку затримання чи яких до завершення граничного строку перебування у таких пунктах не було примусово видворено за межі України з причин відсутності проїзного документа, транспортного сполучення з країною їх походження або з інших причин, незалежних від таких осіб, у разі визнання їх в Україні біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, або особами без громадянства, а також встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми.

{Абзац перший пункту 15 в редакції Постанови КМ № 1334 від 28.12.2020}

Адміністрація пункту тимчасового перебування в день отримання рішення суду про скасування рішення про затримання іноземця або особи без громадянства інформує орган, за рішенням якого іноземець або особа без громадянства розміщувалась в такому пункті, про їх звільнення з пункту тимчасового перебування.

{Абзац другий пункту 15 в редакції Постанови КМ № 1334 від 28.12.2020}

Іноземці або особи без громадянства, які були доставлені до пункту тимчасового перебування відповідно до частини одинадцятої статті 259 Кодексу України про адміністративні правопорушення, звільняються з пункту тимчасового перебування після закінчення строку, передбаченого частиною другою статті 263 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також у разі, коли стосовно них судом не прийнято інших передбачених законом рішень.

На час апеляційного оскарження рішень суду у справах за адміністративними позовами з приводу затримання іноземці та особи без громадянства, у яких відсутні документи, що дають право на виїзд з України, продовжують утримуватися в пункті тимчасового перебування.

{Пункт 15 доповнено абзацом згідно з Постановою КМ № 1334 від 28.12.2020}

{Пункт 15 в редакції Постанови КМ № 908 від 07.12.2016}

16. Територія пункту тимчасового перебування огорожується парканом з контрольно-пропускним пунктом.

17. У пунктах тимчасового перебування обладнуються:

- 1) чергова частина;
- 2) адміністративні приміщення;
- 3) гуртожитки;
- 4) медичний пункт з ізолятором;
- 5) кухня;
- 6) їдальня;
- 7) пральня;
- 8) санітарний пропускник з дезінфекційною камерою;
- 9) приміщення для зберігання особистих речей іноземців та осіб без громадянства;
- 10) приміщення багатоцільового призначення;
- 11) спортивний майданчик тощо.

18. Адміністрацію пункту тимчасового перебування очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади в установленому порядку ДМС за погодженням з головою облдержадміністрації.

19. Пункт тимчасового перебування провадить фінансово-господарську діяльність згідно з кошторисом та штатним розписом, що затверджуються ДМС.

20. Адміністрація пункту тимчасового перебування:

1) створює належні умови для утримання, харчування, медичного обслуговування та санітарно-епідемічного забезпечення іноземців та осіб без громадянства;

2) веде облік іноземців та осіб без громадянства, роз'яснює їм порядок і умови утримання в пункті тимчасового перебування;

3) взаємодіє з органами виконавчої влади, дипломатичними представництвами або консульськими установами, а також міжнародними та громадськими організаціями;

4) забезпечує організацію охорони та супроводження іноземців та осіб без громадянства;

{Підпункт 4 пункту 20 в редакції Постанови КМ № 1334 від 28.12.2020}

5) забезпечує професійне навчання та підготовку працівників пункту тимчасового перебування;

{Пункт 20 доповнено підпунктом 5 згідно з Постановою КМ № 1334 від 28.12.2020}

6) здійснює контроль за:

дотриманням режиму тримання іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування, що забезпечує їх належну охорону та умови утримання, недопущення надзвичайних подій;

дотриманням іноземцями та особами без громадянства правил внутрішнього розпорядку;
виконанням працівниками пункту тимчасового перебування посадових обов'язків,
дотриманням дисципліни та законності.

{Пункт 20 доповнено підпунктом 6 згідно з Постановою КМ № 1334 від 28.12.2020}

21. Директор пункту тимчасового перебування:

1) вирішує питання щодо провадження діяльності пункту тимчасового перебування та забезпечує організацію його роботи;

2) діє від імені пункту тимчасового перебування і представляє його інтереси в підприємствах, установах та організаціях;

3) видає відповідно до компетенції накази і контролює їх виконання;

4) призначає на посади та звільняє з посад працівників пункту тимчасового перебування, затверджує їх функціональні обов'язки;

5) затверджує:

правила внутрішнього розпорядку;

кошторис витрат на утримання іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування;

6) забезпечує додержання встановленого режиму та умов утримання іноземців та осіб без громадянства в пункті тимчасового перебування;

7) розглядає в установленому законодавством порядку скарги і заяви іноземців та осіб без громадянства і громадян України, приймає відповідні рішення;

8) здійснює інші повноваження, необхідні для забезпечення діяльності пункту тимчасового перебування.

22. Умови праці, порядок прийняття на посади та звільнення з посад працівників пункту тимчасового перебування регулюються законодавством про працю.

23. Фінансування пункту тимчасового перебування здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

24. Пункт тимчасового перебування є юридичною особою, має самостійний баланс, реєстраційні рахунки в органах Казначейства, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.

{Типове положення в редакції Постанови КМ № 70 від 08.02.2012}

Публікації документа

- Офіційний вісник України від 08.08.2003 – 2003 р., № 30, стор. 147, стаття 1549, код акта 25899/2003

